

WSTĘP

Redakcja „Warszawskich Studiów Pastoralnych” nadrabia opóźnienia wydawnicze. Do rąk Czytelników dociera kolejny numer naszego czasopisma, w którym znajdują się artykuły doktorantów Wydziału Teologicznego UKSW oraz UPJPII. W ten sposób realizujemy jedno z naszych głównych założeń, wspierając studentów w procesie ich naukowego rozwoju.

Numer otwiera artykuł ks. Karola Lipczyńskiego zatytułowany *Radość chrześcijańska w misji ewangelizacyjnej Kościoła w nauczaniu Jana Pawła II i Franciszka*. Stanowi on próbę refleksji teoretycznej nad pojęciem i misyjnym znaczeniem radości chrześcijańskiej na podstawie nauczania papieży Jana Pawła II i Franciszka. Autor podkreśla, że obydwaj papieże z dużą wrażliwością dostrzegają problem smutku współczesnego świata, proponując zarazem jako swoiste antidotum radość Ewangelii. Ks. Lipczyński wychodząc od trynitarnego źródła radości i misji Kościoła, przechodzi do refleksji nad zagadnieniem radości doświadczanej w ewangelizacyjnym świadectwie Kościoła, zwracając szczególną uwagę na ciągle aktualne odczytywanie wydarzenia Pięćdziesiątnicy jako źródła entuzjazmu i mocy Ducha Świętego. Stanowi ono podstawę misyjnej radości Kościoła w każdej sytuacji, w której głoszona jest Ewangelia.

Autorem kolejnego artykułu jest doktorant USKW, ks. Stanisław Gibziński, podejmujący zagadnienie *pojęcia odpowiedzialności duchowej w dynamice wzrostu w miłości*. Wskazując na konieczność wyodrębnienia kategorii odpowiedzialności duchowej z porządku prawno-moralnego i ukazania jej w procesie jednoczenia się człowieka z Bogiem, odróżnia on najpierw odpowiedzialność duchową od odpowiedzialności moralnej. Skupia się on następnie na kilku podstawowych prawdach wiary, wskazując na potrzebę podjęcia zdecydowanego wysiłku wierności Bogu, która obejmuje duchową interioryzację prawdy odkrytej w refleksji teologii dogmatyczno-liturgicznej i moralnej, uwzględniając zarazem metodologię teologii duchowości wypracowaną w szkole warszawskiej.

Numer zamyka artykuł doktorantki UPJII, Anny Wiater-Kaweckiej, *Pielgrzymka jako pozalekcyjna forma katechezy*. Zauważając, że współcześnie szkoła nie jest tylko placówką, która ma za zadanie nauczać, wyposażać uczniów w wiedzę, podkreśla, że staje się ona miejscem wszechstronnego oddziaływania wychowawczego na dzieci i młodzież. Ważną rolę w tym procesie odgrywają zajęcia pozalekcyjne. Autorka ukazując ich rolę i zadanie oraz opisując zasady organizacyjne, jakie winny one spełniać, prezentuje pielgrzymkę jako jedną z form pozalekcyjnych, którą można zastosować w procesie dydaktyczno-wychowawczym.

Życząc, aby materiały zawarte w bieżącym numerze „Warszawskich Studiów Pastoralnych” stały się punktem wyjścia do pogłębionej refleksji i dyskusji, zapraszamy kolejnych autorów do publikowania swoich artykułów na naszych łamach.

*W imieniu Redakcji
ks. Tomasz Wielebski*